

”Când ne dăruim lui Hristos, El are grijă de nevoile noastre firești, fără să I-o cerem”

Hristos propovăduia pe munte și era lume multă, numai bărbați erau cinci mii (v. Matei 14, 20). Probabil că erau cel puțin tot atâtea mii de femei și tot atâtea mii de copii care își urmau părinții. Deci, în jur de cincisprezece mii de oameni s-au adunat ca să-L asculte pe Hristos. S-a înserat și lumea era flămândă și obosită. Cu toate acestea, Hristos continua predica, trimițând mesajul că vrea să ne ostenim și să flămânzim de dragul Său. Este cea mai bună mâncare pentru sufletul nostru.

Înmulțirea pâinilor și peștilor, *frescă*

Ucenicii care aveau un alt gând, lumesc, I-au zis lui Hristos: „Locul este pustiu și iată că vremea a trecut. Dă drumul mulțimilor să se ducă prin sate, să-și cumpere de mâncare” (Matei 14, 15). Iar Hristos le-a răspuns: „Nu trebuie să se ducă. Dați-le voi să mănânce!” (Matei 14,16). Însă lor le era imposibil aceasta: ”Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești” (Matei 14, 17). Așa și-au justificat ei poziția. Însă Hristos știa asta. Dar le spusese: „N-au de ce să plece. Dați-le voi să mănânce!”, așteptând să vadă împotrivirea lor. Nu cumva urmau să-I zică: „Ai făcut atâtea minuni până acum, și morți ai înviat, însă asta numai Tu poți s-o faci!”?

Dar nu I-au zis-o.

Văzând necredința lor, le-a cerut să-I aducă peștii și pâinile pe care le aveau.

Gândiți-vă cât de puțini ar fi mâncat din ele. Însă aceste puține merinde pe care le aveau i-au săturat pe toți. Poate nu aveau credință, însă aveau inimă, și de aceea mai târziu au devenit mari sfinți făcători de minuni. Hristos a luat pâinile și peștii și a poruncit mulțimii să se așeze pe iarbă. Cincisprezece mii de oameni s-au așezat pe iarbă să mănânce, fără a avea însă ceva de mâncare!

Singura mâncare erau doi pești și cinci pâini, pe care Hristos le avea în mâinile Sale. Dar nimeni nu I-a zis lui Hristos: „Unde e mâncarea pe care o vom mânca?” Aveau în acea clipă încredere deplină în El.

Hristos a binecuvântat peștii și pâinile, le-a frânt și le-a dat ucenicilor, le-a pus în coșuri pe care se pare că le-au adus atunci, din satele din jur, și le-au împărțit lumii. Toți s-au săturat și au rămas și douăsprezece coșuri cu resturi (v. Matei 14, 19-20). Hristos a făcut după câteva luni aceeași minune. Se urcase pe un mic munte, lângă lacul Galileei, iar oamenii au aflat. Au alergat la El (v. Matei 15, 29) și nu mai plecau. Au stat lipiți de El trei zile. Doar bărbați erau în jur de patru mii (v. Matei 15, 38). A binecuvântat atunci șapte pâini și puțini pești, pe care îi aduseseră ucenicii, și a săturat din nou toată acea lume. Și aici au rămas resturi. A fost a doua și ultima oară când a săturat cu hrană trupească făpturile Sale, deoarece exact de aceste două dați ei au lăsat toate și s-au dăruit lui Hristos.

Mesajul este limpede: atunci când ne dăruim lui Hristos, El are grijă de nevoile noastre firești, fără să I-o cerem, exact așa cum a făcut în cele două situații descrise mai sus. Ajunge doar să ne lipim de El. Ne și zice: „Nu vă îngrijorați spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca? Deoarece pe toate acestea păgânii le caută” (Matei 6, 31). „Voi însă căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea vi se vor adăuga” (Matei 6, 33). Fericiți cei ce își pun încrederea în El!

(*Arhimandrit Vasilios Bacoianis, Taine și descoperiri în Evangheliile Duminicilor*)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

„În vreme de boală, înmulțește rugăciunea înainte să chemi medicul.”